

Goedkeuring van de op 11 april 1955 te Washington vastgestelde en op 8 december 1955 voor het Koninkrijk der Nederlanden ondertekende Overeenkomst betreffende de Internationale Financierings Maatschappij

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

§ 1. Inleiding

Sinds de oprichting van de *Verenigde Naties* heeft het probleem van de economische ontwikkeling van de minder ontwikkelde gebieden steeds meer de aandacht getrokken. Zoals bekend, acht Nederland dit probleem van het allergrootste gewicht, waarvan de oplossing een onmisbare factor is voor de handhaving van de internationale vrede en veiligheid op langere termijn. Nederland heeft de laatste jaren dan ook krachtige steun verleend aan voorstellen van de *Verenigde Naties*, welke beoogden in het proces der economische ontwikkeling aanvullende financiële steun te verlenen met behulp van internationale fondsen.

Deze voorstellen behelsden onder meer de oprichting van een Internationale Financierings Maatschappij. Aangezien een *Internationale Financierings Maatschappij* in het proces van de economische ontwikkeling van de minder ontwikkelde landen een waardevolle schakel kan vormen, met name voor de bevordering van het particulier initiatief in die landen, verdient dit financieringsorgaan van Nederlandse zijde volledige medewerking.

Het voorstel voor een Internationale Financierings Maatschappij werd voor de eerste maal naar voren gebracht in een in maart 1951 gepubliceerd rapport van de „United States International Development Advisory Board” aan de President van de Verenigde Staten (naar de voorzitter het „Nelson Rockefeller”-rapport genoemd). In dit rapport werd door deze commissie, na overleg met de leiding van de Internationale Bank, aanbevolen de Verenigde Staten het initiatief te doen nemen tot oprichting van een met de Internationale Bank gelieerde instelling, welke de bevoegdheid zou hebben leningen te verstrekken aan particuliere ondernemingen zonder Regeringsgarantie en voorts risicodragend kapitaal op basis van niet-stemgerechtigdheid te verschaffen te zamen met particuliere investeerders.

In april 1952 publiceerde de Internationale Bank op verzoek van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties een rapport over het voorstel voor een Internationale Financierings Maatschappij. Het rapport bracht tot uiting, dat de Internationale Bank, ondanks de dringende noodzaak tot een vergroting van particuliere investeringen in de minder ontwikkelde gebieden, zelf slechts beperkte mogelijkheden heeft hieraan op directe wijze bij te dragen.

Van de twee belemmeringen voor grotere investeringen van de Internationale Bank in particuliere ondernemingen is de eerste het vereiste in het Statuut, dat haar leningen dienen te worden gegarandeerd door de Regering dan wel de centrale bank (of een instelling, die als zodanig optreedt) van het land, waar het te financieren project is gelegen. Deze bepaling blijkt, naar de ervaring leert, somtijds potentiële particuliere kredietnemers af te schrikken, die als gevolg van een zodanige bepaling Regeringsinmenging vrezen. Anderzijds zijn de desbetreffende Regeringen gewoonlijk ongaarne bereid een garantie te verstrekken, aangezien zij niet de indruk willen wekken een bepaald particulier belang te begunstigen boven andere particuliere of publiekrechtelijke belangen.

De tweede beperking wordt gevormd door het feit, dat de

Internationale Bank uitsluitend leningen tegen vaste interest verstrekt en geen risicodragend kapitaal verschaft. Het komt vaak voor, dat een groot gedeelte van het kapitaal, hetwelk voor de oprichting of uitbreiding van een particuliere onderneming benodigd is, volgens goed koopmansbeleid slechts als risicodragend kapitaal zou dienen te worden geïnvesteerd; is het benodigde risicodragend kapitaal groter dan het particuliere bedrijfsleven kan verschaffen, dan is de Internationale Bank niet gerechtigd deel te nemen.

Het rapport van de Internationale Bank over een Internationale Financierings Maatschappij kwam derhalve tot de conclusie, dat er een belangrijke leemte bestaat in de huidige mogelijkheden tot internationale financiering van de economische ontwikkeling, in welke leemte door een instelling als de Internationale Financierings Maatschappij zou kunnen worden voorzien.

De potentiële bijdrage van een dergelijke instelling werd niet alleen gezien in het verlenen van financiële hulp aan projecten, welke anders bij gebrek aan kapitaal niet tot uitvoering zouden komen, maar eveneens in de aanmoediging van investeerders, die bij afwezigheid van deelname door de Internationale Financierings Maatschappij het vertrouwen zouden missen zich in bepaalde projecten te interesseren. Voorts zou de Internationale Financierings Maatschappij nieuwe buitenlandse investeringen kunnen bevorderen door nieuwe mogelijkheden onder de aandacht te brengen van investeerders, die voordien niet in het buitenland hadden geïnvesteerd.

Ten slotte bracht het rapport van de Internationale Bank naar voren, dat de Internationale Financierings Maatschappij metertijd aanzienlijk zou kunnen bijdragen tot de verbetering van het klimaat voor particuliere investeringen in het algemeen.

Na de verschijning van het rapport van de Internationale Bank werd over het voorstel gedurende verscheidene jaren in de Verenigde Naties gediscussieerd. Terwijl van de zijde der minder ontwikkelde landen vrijwel unaniem steun aan het project werd verleend, werd door de meeste meer ontwikkelde landen, waaronder Nederland, sympathie met het voorstel betuigd, maar een oordeel over de verdiensten voorbehouden.

In een tweede rapport van de Internationale Bank van juni 1954, uitgebracht ingevolge een verzoek van de Economische en Sociale Raad en de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties tot verdere bestudering van het voorstel voor een Internationale Financierings Maatschappij (resoluties respectievelijk van 4 augustus en 7 december 1953), concludeerde deze instelling, na raadpleging van haar leden, dat de landen, waarop de Internationale Financierings Maatschappij voor de verschaffing van het grootste deel van haar middelen noodzakelijkerwijze zou moeten steunen, op dat moment niet in staat of bereid waren op het kapitaal in te schrijven.

In november 1954 evenwel zegde de Regering van de Verenigde Staten haar steun aan het project toe, terwijl kort daarop een eveneens positieve verklaring van de zijde van het Verenigd Koninkrijk en van Canada werd ontvangen. Vervolgens werd op 11 december 1954 door de Algemene Vergadering der Verenigde Naties met 50 tegen 0 stemmen (Nederland behoorde tot de vóórstemmers; de Oosteuropese landen onthielden zich van stemming) een resolutie aangenomen, waarin

aan het voorstel tot oprichting van een Internationale Financierings Maatschappij steun werd verleend en aan de Internationale Bank werd verzocht de nodige stappen tot oprichting te ondernemen.

Ter uitvoering van deze opdracht werd door de Internationale Bank via haar officiële kanalen een ontwerp-statuut aan haar leden voorgelegd en het resultaat aan haar raad van directeuren overgelegd. De goedkeuring door deze raad stelde de Internationale Bank in staat het ontwerp-statuut op 14 april 1955 formeel aan haar leden ter beoordeling aan te bieden.

De 20ste zitting van de Economische en Sociale Raad der Verenigde Naties heeft op 5 augustus 1955 te Genève een (mede door Nederland ingediende) resolutie aangenomen, waarin de instelling van een Internationale Financierings Maatschappij zo spoedig als mogelijk is wordt tegemoet gezien.

Het Statuut zal eerst in werking treden, nadat ten minste dertig leden met een bedrag aan inschrijvingen van ten minste 75 miljoen U.S. dollars het Statuut formeel hebben geaccepteerd en ondertekend. Leden van de Internationale Bank, welke tot het lidmaatschap van de Internationale Financierings Maatschappij toetreden vóór 1 januari 1957, zullen behoren tot de oorspronkelijke leden van deze instelling, maar het Statuut zal in werking kunnen treden met ingang van 1 oktober 1955 of op dat tijdstip, waarop het vereiste minimum voor het aantal leden en voor het aanvangskapitaal zal zijn bereikt.

Op 31 januari 1956 hadden reeds 49 van de 56 leden van de Internationale Bank doen weten, dat zij het lidmaatschap van de Internationale Financierings Maatschappij voorstaan. Hiervan hadden 10 leden (te weten Australië, Canada, Costa Rica, Ecuador, Egypte, Ethiopië, IJsland, Mexico, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten) het lidmaatschap reeds aanvaard, terwijl voorts 18 leden (waaronder Nederland) de Artikelen van Overeenkomst hadden ondertekend.

§ 2. Relatie met de Internationale Bank

Hoewel ingevolge artikel III, afdeling 6, van de Overeenkomst de Internationale Financierings Maatschappij een afzonderlijke eenheid zal vormen en de in artikel II beschreven middelen geheel van die van de Internationale Bank gescheiden zullen blijven, zal de maatschappij met de Internationale Bank in nauwe relatie staan.

In de eerste plaats zal het lidmaatschap alleen openstaan voor leden van de Internationale Bank (artikel II, afdeling 1).

Wat de organisatie betreft, zullen voorts ingevolge artikel IV, afdeling 2, sub *b*, de bestuurders van de Internationale Bank en hun plaatsvervaarders die landen vertegenwoordigen, welke eveneens lid zijn van de Internationale Financierings Maatschappij, automatisch bestuurder en plaatsvervangend bestuurder zijn van de Internationale Financierings Maatschappij.

Volgens artikel IV, afdeling 4, sub *b*, zullen die bewindvoerders van de Internationale Bank, die ten minste één Regering vertegenwoordigen, welke eveneens lid is van de Internationale Financierings Maatschappij, de raad van directeuren van de maatschappij vormen; volgens afdeling 5, sub *a*, van dit artikel zal de president van de Internationale Bank optreden als voorzitter van de raad van directeuren van de Internationale Financierings Maatschappij.

De Internationale Financierings Maatschappij zal een eigen president hebben, die benoemd zal worden door de raad van directeuren op aanbeveling van de voorzitter van die raad. Hij zal kunnen worden ontslagen bij besluit van de raad van directeuren, mits de voorzitter daarmee akkoord gaat. De president zal onder de leiding van de raad van directeuren en het algemeen toezicht van de voorzitter verantwoordelijk zijn voor de gewone werkzaamheden van de maatschappij en voor de organisatie, de benoeming en het ontslag van de staf en het personeel (artikel IV, afdeling 5, sub *b*).

Het hoofdkantoor van de maatschappij zal worden gevestigd in dezelfde lokaliteit als de Internationale Bank (artikel IV, afdeling 8); de jaarvergadering van de raad van bestuur van de maatschappij wordt verbonden aan die van de raad van

bestuur van de Internationale Bank (afdeling 2, sub *e*, van hetzelfde artikel).

Voorts is bepaald, dat de maatschappij, indien zij met de Verenigde Naties en de gespecialiseerde organisaties een overeenkomst wenst af te sluiten, hierbij zal optreden middels de Internationale Bank (artikel IV, afdeling 7.)

Uit de aard van de verhouding tussen de bank en de Internationale Financierings Maatschappij vloeit verder voort, dat de maatschappij met de bank regelingen kan treffen met betrekking tot het verlenen van faciliteiten en diensten en de eventuele verschaffing van personeel, alsmede voor de vergoeding van administratieve uitgaven, welke door een der beide organisaties ten behoeve van de andere zijn betaald (artikel IV, afdeling 6, sub *a*). De verwachting bestaat, dat de Internationale Financierings Maatschappij vooral in de aanvangsperiode een intensief gebruik zal maken van de ervaring en het personeel van de Internationale Bank.

§ 3. Algemeen karakter en doelstellingen van de Internationale Financierings Maatschappij

Het ontstaan van de Internationale Financierings Maatschappij vindt, zoals hierboven in paragraaf 1 reeds uiteengezet, voornamelijk zijn oorzaak in de gebleken behoefte tot vergroting van particuliere investeringen in de minder ontwikkelde gebieden, voor zoveel daaraan door de Internationale Bank ten gevolge van de beperkingen in haar statuten niet kan worden voldaan. De eerste van deze beperkingen wordt gevormd door de bepaling, dat de leningen van de bank dienen te worden gegarandeerd door de Regering (of de door de statuten van de bank daartoe aangewezen instantie) van het land, alwaar het te financieren project is gelegen; de tweede, dat de bank uitsluitend leningen tegen vaste interest kan verstrekken, waarmee de verschaffing van risicodragend kapitaal is uitgesloten.

Dienovereenkomstig vermeldt artikel I van het Statuut van de Internationale Financierings Maatschappij, dat het doel is, de economische ontwikkeling te bevorderen door het aanmoedigen van produktieve particuliere investeringen, in het bijzonder in de minder ontwikkelde gebieden, en daarmee de werkzaamheden van de Internationale Bank aan te vullen. Zij stelt zich voor, dit doel te bereiken door te zamen met particuliere investeerders medewerking te verlenen bij de financiering van de oprichting, verbetering of uitbreiding van produktieve (in de ruime zin van „de economie van het land bevorderende”) particuliere ondernemingen, die zullen bijdragen tot de ontwikkeling van haar leden-landen.

Deze medewerking zal de vorm hebben van investeringen, zonder de garantie van de Regering van het betrokken land, in projecten, waarvoor geen voldoende particulier kapitaal op redelijke voorwaarden beschikbaar is.

Ten aanzien van de term „te zamen met particuliere investeerders” valt op te merken, dat deze bepaling een individueel optreden van de maatschappij uitsluit.

Voorts stelt de maatschappij zich voor, het vorenomschreven doel te verwezenlijken door te trachten investeringsmogelijkheden en particulier kapitaal uit binnen- en buitenland te zamen te brengen, het toevloeien van particulier kapitaal te bevorderen en behulpzaam te zijn bij het scheppen van daartoe bevorderlijke voorwaarden. Volgens deze bepalingen zal de Internationale Financierings Maatschappij derhalve optreden als schakel en als stimulerende factor tussen haar leden en de particuliere investeerder, die hetzij door onbekendheid met de financieringsmogelijkheden, gebrek aan vertrouwen of anderszins, zich van investering onthouden heeft.

§ 4. Het lidmaatschap van de Internationale Financierings Maatschappij

Het lidmaatschap van de Internationale Financierings Maatschappij staat uitsluitend open voor leden van de Internationale Bank. Artikel II, afdeling 1, van het Statuut bepaalt, dat de huidige leden van de Bank de oorspronkelijke leden van de

Internationale Financierings Maatschappij zullen zijn, voor zoveel zij het lidmaatschap in overeenstemming met artikel IX, afdeling 2, sub *e*, hebben aanvaard.

Daarnaast is de Internationale Financierings Maatschappij vrij, ieder ander lid van de Bank als lid toe te laten op door de maatschappij te stellen voorwaarden. Artikel V, afdeling 3, schrijft voor, dat, wanneer een land geschorst is als lid van de Internationale Bank of ophoudt lid van de Bank te zijn, het automatisch eveneens geschorst wordt als lid van de Internationale Financierings Maatschappij, respectievelijk ophoudt daarvan lid te zijn.

De nauwe band, welke tussen lidmaatschap van de Internationale Bank en van de Internationale Financierings Maatschappij wordt gelegd, vindt zijn grond in de overweging, dat beide instellingen elkaar aanvullen. Daar lidmaatschap van het Internationale Monetair Fonds een voorwaarde is voor lidmaatschap van de Bank, bestaat dus ook een band tussen de Internationale Financierings Maatschappij en het Fonds. Het bereiken en handhaven van stabiele monetaire toestanden is een van de hoofddoeleinden van het Fonds. Deze doelstelling is ook zeer bevorderlijk voor het scheppen van omstandigheden, waarin de Internationale Financierings Maatschappij met vrucht werkzaam kan zijn.

Door hun toetreding aanvaarden de regeringen het lidmaatschap niet alleen voor eigen land, maar ook voor die gebieden, waarvoor zij verantwoordelijk zijn voor de handhaving van de internationale betrekkingen, uitgezonderd die gebieden, die als zodanig uitdrukkelijk zijn uitgesloten door de betrokken regering in het document, bedoeld in artikel IX, afdeling 2, sub *a*. Een dergelijke uitsluiting geldt overigens niet als een reserve, als bedoeld in afdeling 2, sub *a*, van dit artikel.

§ 5. Het kapitaal van de Internationale Financierings Maatschappij en de deelneming der leden

Het kapitaal van de Internationale Financierings Maatschappij is blijkens artikel II, afdeling 2, sub *a*, vastgesteld op 100 miljoen Amerikaanse dollars. Dit bedrag kan volgens artikel II, afdeling 2, sub *c*, bij eenvoudige meerderheid van stemmen met maximaal 10 miljoen dollar verhoogd worden ten behoeve van nieuwe leden. Andere verhogingen van het kapitaal zijn slechts mogelijk met drie vierde meerderheid van stemmen, doch in dat geval zijn de leden niet verplicht de verhoging van hun aandeel in het kapitaal te aanvaarden (artikel II, afdeling 2, sub *d*). In geval van een dergelijke verhoging en voor zoveel het oorspronkelijk kapitaal ad 100 miljoen dollar niet voltekend wordt, mogen de leden op het bedrag van deze verhoging, respectievelijk het overschietende gedeelte van het oorspronkelijke kapitaal proportioneel inschrijven boven het hun oorspronkelijk toegewezen aandeel.

Uitsluitend leden kunnen op aandelen in het kapitaal van de Internationale Financierings Maatschappij inschrijven.

De oorspronkelijke leden moeten op het kapitaal intekenen overeenkomstig het bedrag, hetwelk in het bij het Statuut behorende schema A achter hun naam is vermeld. De in dit schema genoemde bedragen corresponderen met het aandeel, dat de genoemde landen hebben in het kapitaal van de Internationale Bank (artikel II, afdeling 3, sub *a*). Dit betekent, dat de Nederlandse bijdrage bij toetreding tot de Internationale Financierings Maatschappij een bedrag van 3 046 000 U.S.-dollar (circa f 11 500 000) zal vereisen.

In afdeling 3, sub *c*, is voorts bepaald, dat de storting op de aandelen, welke in eerste aanleg door oorspronkelijke leden zijn genomen, moet plaatsvinden hetzij binnen 30 dagen nadat de Internationale Financierings Maatschappij overeenkomstig artikel IX, afdeling 3, sub *b*, met haar werkzaamheden is begonnen, hetzij op de dag, waarop een dergelijk oorspronkelijk lid tot de Internationale Financierings Maatschappij toetreedt, en wel op de laatste van deze twee data. De Internationale Financierings Maatschappij kan ook een nog latere datum vaststellen. Verwacht kan worden, dat de maatschappij de gestorte fondsen zal beleggen (waartoe artikel III, afdeling 6, sub-paragraaf

(II), toestemming geeft), ten einde met de opbrengst van dergelijke beleggingen de administratieve onkosten te bestrijden in de periode, waarin de eigenlijke werkzaamheden van de Internationale Financierings Maatschappij nog op gang moeten komen.

Storting moet plaatsvinden in Amerikaanse dollars of goud. Hierdoor wordt bereikt, dat de Internationale Financierings Maatschappij geen belemmeringen ondervindt, doordat de gestorte fondsen niet of slechts beperkt convertibel zouden zijn.

Voorts is nog van belang de bepaling (artikel II, afdeling 4), dat de leden niet aansprakelijk zijn voor de verplichtingen van de Internationale Financierings Maatschappij.

§ 6. De werkzaamheden van de Internationale Financierings Maatschappij

De Internationale Financierings Maatschappij is volgens artikel III, afdeling 1, gerechtigd te investeren in produktieve particuliere ondernemingen. Uitgesloten zijn derhalve openbare ondernemingen, welke zich immers zonder bezwaar tot de Internationale Bank kunnen wenden. De aanwezigheid van een publiek belang in een particuliere onderneming zal evenwel een financiering door de maatschappij niet in de weg staan. Hoewel de nadruk zal komen te vallen op industriële ondernemingen, zal de Internationale Financierings Maatschappij ook kunnen investeren in financiële, handels- of landbouwondernemingen.

Blijkens afdeling 2 kan de financiering door de Internationale Financierings Maatschappij plaatsvinden in iedere vorm, die daarvoor door de maatschappij geëigend wordt geacht, met dien verstande, dat uitdrukkelijk is bepaald, dat niet in de vorm van aandelen mag worden deelgenomen. Overigens is de Internationale Financierings Maatschappij dus in de gelegenheid, iedere investering aan het individuele geval aan te passen, zowel wat de belangen van de maatschappij zelf betreft als wat de belangen betreft van de onderneming, waarin geïnvesteerd wordt.

Verwacht wordt, dat de Internationale Financierings Maatschappij deze ruim geformuleerde bevoegdheden zo zal gebruiken, dat er een band, zal worden gelegd tussen de te bedingen inkomsten uit de investering en de risico's, welke worden gelopen.

Voorts kan worden verwacht, dat de Internationale Financierings Maatschappij voor de investering een vorm zal kiezen, welke — gegeven de aard van de investering — voor een eventueel volgende houder de meest aantrekkelijke is, opdat zo groot mogelijke kansen worden geschapen, dat de investering op bevredigende voorwaarden aan particulieren zal kunnen worden overgedaan en aldus een roulering van het kapitaal wordt bewerkstelligd. In dit verband moge erop gewezen worden, dat afdeling 2 wel een deelneming in de vorm van aandelen uitsluit, maar uitdrukkelijk een financiering in de vorm van in aandelen converteerbare obligaties toestaat. Voorts is uitdrukkelijk bepaald, dat de Internationale Financierings Maatschappij zelf van dit conversierecht geen gebruik zal mogen maken. Particulieren, die een investeringsbelang van de Internationale Financierings Maatschappij zouden willen overnemen, kunnen van een dergelijk recht wel gebruik maken (voor zoveel de maatschappij althans in eerste aanleg deze vorm van deelneming heeft gekozen), hetgeen de aantrekkelijkheid van een dergelijke overname kan bevorderen of daarvoor zelfs een voorwaarde kan zijn.

In afdeling 3 is een aantal beginselen neergelegd, overeenkomstig welke de Internationale Financierings Maatschappij zich zal dienen te gedragen. De belangrijkste daarvan zijn de bepaling, dat de maatschappij geen projecten zal financieren, waarvoor naar haar mening voldoende particulier kapitaal op redelijke voorwaarden kan worden verkregen (afdeling 3, subparagraaf (I)), de beperking, dat de maatschappij geen verantwoordelijkheid zal nemen voor de leiding van enig project, waarin zij heeft geïnvesteerd (subparagraaf (IV)), en het vereiste, dat de maatschappij moet trachten, haar fondsen te laten rouleren door de verkoop van haar investeringen aan parti-

culiere investeerders, indien dit op redelijke voorwaarden kan geschieden (subparagraaf (IV)). Deze bepalingen zijn noodzakelijk om de Internationale Financierings Maatschappij een succesvolle vervulling van haar taak, ondanks haar betrekkelijk geringe aanvankkapitaal, mogelijk te maken.

Voorts bevat subparagraaf (VII) het vereiste van een redelijke verspreiding in haar investeringen. Dit zal in de praktijk zowel betrekking hebben op de geografische spreiding als op een spreiding naar de soorten van projecten.

De verwachting bestaat, dat de in het Statuut van de Maatschappij geformuleerde principes met betrekking tot de werkzaamheden van de Internationale Financierings Maatschappij zullen worden aangevuld door een meer gedetailleerde regeling voor de raad van directeuren ten aanzien van een juist en economisch gebruik van de geïnvesteerde middelen, alsmede ten aanzien van de voorwaarden voor aankopen van goederen, ingeval de middelen van de maatschappij voor goederenaankopen worden aangewend.

In afdeling 4 is een bepaling opgenomen, welke de Maatschappij in staat stelt bij feitelijke of te verwachten wanbetaling op een van haar investeringen, of bij feitelijke of dreigende insolventie van de onderneming, waarin zij heeft geïnvesteerd, alle nodige stappen ter bescherming van haar belangen te nemen.

Afdeling 5 van dit artikel bevat een beperking, welke ten doel heeft de maatschappij met betrekking tot buitenlandse deviezenrestricties, welke in het land, waar wordt geïnvesteerd, van kracht zijn, zoveel mogelijk in gelijke positie te brengen met particuliere investeerders.

Naast de elders genoemde werkzaamheden is de Internationale Financierings Maatschappij gerechtigd tot diverse werkzaamheden (afdeling 6), welke noodzakelijk of wenselijk zijn voor het bereiken van de doeleinden der maatschappij. Hoewel deze activiteiten mede inhouden de bevoegdheid tot het uitgeven van eigen obligaties, wordt niet verwacht, dat de maatschappij gedurende de eerste jaren van haar bestaan hiertoe in de gelegenheid zal zijn.

Deze afdeling verschaft de maatschappij eveneens de mogelijkheid waardepapieren te garanderen, waarin zij haar middelen heeft belegd, ten einde de verkoop daarvan te vergemakkelijken, alsmede waardepapieren, die zij heeft uitgegeven of gegarandeerd, of waarin zij haar middelen heeft belegd, te kopen en te verkopen.

Ingevolge de aard van haar functies en de te verwachten omvang van haar investeringen is de maatschappij niet verplicht (hetgeen in het Statuut van de Internationale Bank wel een vereiste is), de toestemming van een regering te verkrijgen alvorens zij deze bevoegdheden uitoefent, hoewel zij uiteraard onderworpen is aan algemeen toepasselijke plaatselijke bepalingen.

§ 7. Organisatie en beheer van de Internationale Financierings Maatschappij

De organisatorische structuur van de maatschappij (artikel IV, afdeling 1) is van vrijwel gelijke opzet als die van de Internationale Bank, opdat voordeel kan worden getrokken uit het complex van relaties met deze instelling.

Aan de raad van bestuur van de maatschappij zijn dezelfde ruime bevoegdheden en dezelfde algemene macht tot overdracht van deze bevoegdheden aan de raad van directeuren toegekend als in het Statuut van de Internationale Bank het geval is. De bevoegdheden, welke aan de raad van bestuur van de maatschappij zijn voorbehouden, zijn gelijk aan die van de raad van bestuur van de Bank, behalve dat aan de niet overdraagbare bevoegdheden is toegevoegd die tot het vaststellen van dividenden (in plaats van de bevoegdheid tot verdeling van het nettoinkomen) en die tot wijziging van het Statuut.

De bepalingen met betrekking tot het stemrecht (afdeling 3) zijn geheel analoog aan die van de Internationale Bank.

Voorts bevat artikel IV een aantal bepalingen, welke bestemd zijn de samenhang met de werkzaamheden van de Inter-

nationale Bank te verzekeren, terwijl zij de maatschappij tevens de beschikking geven over een afzonderlijke leiding met voldoende macht om op doeltreffende wijze te opereren. Deze bepalingen zijn reeds in paragraaf 2 van de toelichtingen besproken.

§ 8. Uittreding uit en liquidatie van de Internationale Financierings Maatschappij

De eerste twee afdelingen van artikel V corresponderen met die van artikel VI van het Statuut van de Internationale Bank, terwijl de derde afdeling vergelijkbaar is met de bepaling bij de Bank, dat uittreding uit het Internationale Monetaire Fonds het lidmaatschap van de Internationale Bank doet ophouden; het Statuut van de Internationale Financierings Maatschappij kent evenwel niet de mogelijkheid van verlenging van het lidmaatschap, indien een meerderheid van drie vierde zulks beslist. Schorsing van het lidmaatschap van of uittreding uit de Internationale Financierings Maatschappij heeft geen invloed op de positie van een lid bij de Internationale Bank.

De vierde afdeling van artikel V bevat een enigermate afwijkende en eenvoudiger procedure van de corresponderende bepaling in het Statuut van de Internationale Bank, welke enerzijds een gevolg is van de verschillen in de kapitaalstructuur, anderzijds van de ervaring, welke de Internationale Bank in de loop der jaren heeft opgedaan. Een belangrijke wijziging is de uitdrukkelijke bepaling, dat de maatschappij gerechtigd is, met een regering, die ophoudt lid te zijn, een regeling te treffen, welke niet alleen voorziet in de terugkoop van het aandelenkapitaal op daartoe geëigende voorwaarden, maar eveneens in een definitieve schikking met betrekking tot alle verplichtingen van zodanige regering ten opzichte van de maatschappij.

De vijfde afdeling is gelijk aan de corresponderende afdeling in het Statuut van de Internationale Bank, met uitzondering van een aantal vereenvoudigingen ten behoeve van de bescherming van crediteuren en een ruimere armsgslag bij de verdeling van de activa.

§ 9. Rechtspositie. Vrijstellingen en privileges van de Internationale Financierings Maatschappij

Artikel VI is uitsluitend van toepassing op de maatschappij en niet op de door de maatschappij gefinancierde ondernemingen. Deze ondernemingen verkrijgen ten gevolge van een financiering door de maatschappij geen speciale status.

Behoudens een enkele afwijkende bepaling volgt artikel VI overigens het corresponderende artikel VIII van het Statuut van de Internationale Bank.

§ 10. Wijziging en uitlegging van de Overeenkomst

De bepalingen met betrekking tot de wijziging en de uitlegging van het Statuut zijn vrijwel geheel overeenkomstig die van het Statuut van de Internationale Bank.

Ter vereenvoudiging van de procedure is evenwel bepaald, dat voor een wijziging van het Statuut de goedkeuring vereist is van de bestuurders in plaats van die van de bestuurders en leden te zamen.

§ 11. Slotbepalingen

Volgens artikel IX, afdeling 1, zal het Statuut van de Internationale Financierings Maatschappij eerst in werking treden na aanvaarding van het Statuut namens niet minder dan dertig regeringen, welke inschrijvingen niet minder dan 75 pct. van het aanvankkapitaal bedragen.

In het Statuut van de Internationale Bank werd het minimum bepaald op 65 pct., terwijl geen minimum was voorgeschreven met betrekking tot het aantal intekenaren.

Als bewaarder van het Statuut zal optreden de Internationale Bank (afdeling 2).

Het Statuut van de Internationale Financierings Maatschappij bevat overigens geen vereiste tot storting van een initiële betaling. Verwacht wordt, dat enige geringe onkosten in de aanlooptijd door de Internationale Bank zullen worden voorgesloten en later met de Internationale Financierings Maatschappij zullen worden verrekend.

De territoriale toepasselijkheid van het Statuut werd reeds besproken in paragraaf 4.

Aangezien het niet noodzakelijk is de directeuren voor de Internationale Financierings Maatschappij te verkiezen, bevat afdeling 3 een eenvoudiger procedure voor de installatie dan de overeenkomstige afdeling in het Statuut van de Internationale Bank.

De Minister van Financiën,
VAN DE KIEFT.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.

De Minister zonder Portefeuille,
J. LUNS.

De Minister van Overzeese Rijksdelen,
W. J. A. KERNKAMP.